

ne integration af Kemikalielovens og Miljøbeskyttelseslovens reguleringssystemer vil kunne ske i takt med, at den nødvendige viden om renere teknologi opbygges eller tilvejebringes, jf. nærmere nedenfor.

En konsekvens af denne integration af Miljøbeskyttelsesloven og Kemikalieloven er, at det er naturligt at overveje, om der ikke i samme takt kan ske en tilsvarende samordning på tilsynsområdet. Lovforslaget åbner derfor mulighed for, at tilsynsopgaver efter Kemikalieloven kan henlægges til den myndighed, der i øvrigt fører tilsyn efter Miljøbeskyttelseslovens regler, det vil idag sige kommuner og amtskommuner.

Tilsynsreglerne er også på andre måder søgt samordnet med Miljøbeskyttelseslovens system, idet lovforslaget fastsætter, at egenkontrolprincippet i videst muligt omfang også skal finde anvendelse på Kemikalielovens område. Hovedvægten i tilsynsarbejdet vil herefter kunne lægges på producenters og importørers egen dokumentation for, at fastsatte krav og normer er overholdt. For så vidt angår nærmere angivne kemiske produkter samt varer med kemiske egenskaber indebærer egenkontrolforpligtelsen, jf. § 38 d, en naturlig udbygning af det generelle selvvurderingsprincip, som i øvrigt gælder efter loven.

Egenkontrolkravet kan efter forslaget kun gøres gældende for kemiske produkter eller varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, under forudsætning af, at de pågældende produkter eller varer er nærmere reguleret i medfør af loven og at det i den forbindelse er angivet, hvilke produkter eller varer det pågældende krav vedrører. Producenter og importører har herved mulighed for at indrette sig på kravene og den dermed forbundne egenkontrolforpligtelse.

Ved fastsættelsen af de nærmere krav til egenkontrollen vil der i videst muligt omfang blive lagt vægt på, at disse krav harmonerer med internationale normer og standarder, således at der ikke lægges unødige hindringer for den frie samhandel. Samtidig vil der blive lagt vægt på at tilrettelægge egenkontrolkravene sådan, at de kan indpasses i virksomhedernes produktkvalitetskontrol.

Som nævnt åbner lovforslaget mulighed for, at der kan stilles krav om, at miljømæssigt betænkelige stoffer og produkter eller varer med kemiske egenskaber, skal erstattes af stoffer, produkter, varer eller metoder med samme anvendelsesområde, hvis der herved umiddelbart sker en væsentlig begrænsning af forureningen i forbindelse med fremstillingen, brugen eller bortskaffelsen af de miljømæssigt betænkelige stoffer, produkter m.v. – eller mulighederne for anvendelse af renere teknologi i øvrigt i væsentlig grad forbedres herved. Renere teknologi skal

her ses i forbindelse med de miljømæssige problemer ved fremstillingen, anvendelsen eller bortskaffelsen af de pågældende stoffer, produkter eller varer.

Anvendelsen af denne bestemmelse om renere teknologi forudsætter, at myndighederne godtgør,

- 1) at der findes egnede alternativer
- 2) at disse i væsentlig grad umiddelbart begrænser forureningen i forbindelse med fremstillingen, brugen eller bortskaffelsen af de stoffer, produkter eller varer, som de kan erstatte, eller at de i øvrigt i væsentlig grad forbedrer mulighederne for anvendelse af renere teknologi og
- 3) at anvendelsen af alternativerne kan ske uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne.

Som nævnt påhviler denne dokumentationsforpligtelse myndighederne. Det kan således ikke pålægges producenter eller importører at fremskaffe de nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om der er grundlag for at bringe bestemmelsen i anvendelse.

Producenten eller importøren er alene forpligtet til at bidrage med de oplysninger, som følger af lovens almindelige oplysningspligt, jf. lovens kapitel 8.

Der er derfor samtidig stillet forslag om en ny regel, der åbner mulighed for, at der kan ydes tilskud til forsknings-, udrednings- og udviklingsprojekter vedrørende bl.a. alternative stoffer, produkter, metoder og varer. Herudover er der åbnet mulighed for, at der kan ydes tilskud til forsknings-, udrednings- og undersøgelsesprojekter vedrørende de sundheds- og miljømæssige virkninger af kemiske stoffer og produkter og varer med kemiske egenskaber.

Tilskudsordningen foreslås administreret af Rådet for genanvendelse og mindre forurenende teknologi med henblik på at sikre koordination med udviklingsprogrammet for renere teknologi.

Det er ikke tanken, at der i forbindelse med fremsættelse af forslaget skal afsættes tilskudsmidler til de nævnte projekter.

Lovforslaget giver mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om ret til at anvende et særligt miljømærke. Princippet i bestemmelsen er at oplyse forbrugerne om, at nogle produkter er mere miljøvenlige end andre.

Det forudsættes, at den traditionelle regulering efter Kemikalielovens regler kan samvirke med miljømærkeordningens administration. Således kan ansøgninger om miljømærke medvirke til, at der fastsættes generelle normer for det pågældende produktområde, ligesom sådanne generelle normer igen kan danne grundlag for tildeling af miljømærke.

Administrationen af miljømærket tænkes placeret i et nævn. Sammensætningen af nævnet forudsættes